

هفتمین گردهمایی دامپزشکان علوم بالینی ایران
۲۸ و ۲۹ دی ماه ۱۳۹۰، دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران
7th Convention of Iranian Veterinary Clinicians

گزارش یک مورد کم خونی همولیتیک خود ایمن در گاو

بهمن تقی پور^{۱*}، حسام‌الدین سیفی^۱، مهرداد مهری^۲

۱- متخصص بیماری‌های داخلی دام‌های بزرگ ۲- استاد بخش بیماری‌های داخلی دام‌های بزرگ دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد ۳- استاذ بخش کلبیکال پاتولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد

ایمیل نویسنده مسؤول: taghipour_b@yahoo.com

هدف: در اسهبر خونی گاو کم‌خون درمان شده برای تیلرپوز نمای ویژه آگلوتیناسیون مشاهده شد. این مطالعه به منظور بررسی ارتباط احتمالی این آگلوتیناسیون با همولیز اتوایمون صورت گرفت.

مواد و روش کار: یک رأس گاو، هشتاد و یک روزگی، در مانگا به در مانگا دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد کم‌خونی و زردی شدید داشت. در سابقه حیوان تلاش اخیر برای درمان تیلرپوز توسط یوبارو، کون به همراه استفاده از داروهای دیگر (ترا سائیکلین و آهن) دیده می‌شد. در معاینه بالینی نشانه‌های کامل یک کم‌خونی شدید، اسهردگی، زردی غشاهای مخاطی و افزایش ضربان قلب و تنفس مشاهده گردید. آگلوتیناسیون خودی به حدی شدید بود که حتی در نمای ماکروسکوپی در سطح لام تازه تهیه شده به خوبی قابل مشاهده بود. CBC، شمارش سلول‌های خون و آلبومین گلوبولین انجام شد.

نتایج و بحث: کم‌خونی همولیتیک خودایمن ناشی از ایجاد پادتن‌های خودی، مستقیماً علیه گویچه‌های سرخ بیمار است. عوامل آغازگر این اختلال خودایمن به طور کامل شناخته نشده است؛ اما ممکن است مربوط به تغییرات عسای گویچه‌های سرخ ناشی از آسیب عشا باشد به نحوی که این تغییرات باعث شود عشا گویچه توسط سیستم ایمنی به عنوان پادگی سگانه پنداشته شود. روند محتمل دیگر در آغاز این اختلال خودایمن ممکن است با واکنش متقاطع پادتن‌های حرکتی شده به واسطه مانع دیگر پادگی، آغشا، گلوبول‌های سرخ مرتبط باشد. کم‌خونی همولیتیک خودایمن به ندرت به عنوان یک روند اولیه در دام‌های بزرگ گزارش شده است و اکثراً نسبت به برخی شرایط همچون سرطان‌ها، استفاده از برخی داروها، و خداداد برخی عفونت‌ها و با در ارتباط با سایر اختلالات وابسته به ایمنی به صورت ثانویه رخ می‌دهد. در مطالعه حاضر علت بیماری با توجه به طیف وسیع داروهای استفاده شده و نیز حضور عفونت تک پاخته‌ای، ممکن است وابسته به دژن یا عفونت باشد.

واژگان کلیدی: همولیز اتوایمون

گزارش یک مورد آبسه عقب حلقی (Retropharyngeal abscess) در یک رأس گاو هشتاد و یک ساله

حمید اکبری^۱، سید محمد هاشمی^۱، سیامک کاظمی درآبادی^۲

۱- وزیانت داخلی دام‌های بزرگ دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه ۲- استادیار رادیولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه ۳- وزیانت جراحی دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه

ایمیل نویسنده مسؤول: h.akbari@urmia.ac.ir

هدف: آبسه‌های عقب حلقی یکی از علل ایجاد فارنژیت در گاو می‌باشد. این آبسه‌ها می‌توانند از طریق عواملی چون اکتینوباسیلوز حلقی، نفوذ اجسام خارجی و خوردن علوفه خشنی زیر به وجود آید. مهم‌ترین باکتری‌های جدا شده، آرکانوباکتر بوم پپوزتر و گونه‌های اکتینوباسیلوس بوده‌اند. در اینجا، یک مورد آبسه عقب حلقی در گاو گزارش شده است.

مواد و روش کار: یک رأس گاو هشتاد و یک ساله با نشانه‌های عدم توانایی در بلع غذا، کشیده نگه‌داشتن سر و گردن، سرفه، پریش بزاق و یک تورم ظاهری در ناحیه عقب حلق به همراه سابقه خوردن مقدار زیادی علوفه خشنی زیر، تیر و خاردار به در مانگا دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه ارجاع شد که در معاینات بالینی علاوه بر نشانه‌های ذکر شده، تب و بوی تعفن در محوطه دهانی هم مشخص گردید. برای تأیید تشخیص، از ناحیه مشکوک رادیوگرافی در حالت گماری جانی و سونوگرافی در همان ناحیه صورت گرفت. نمونه خون همراه با ماده ضد انعقاد هم برای انجام CBC گرفته شد.

نتایج و بحث: در رادیوگرافی توده‌ای با توام آبسه همراه با حباب‌های ریز هوا دیده شد که تا حدودی، کلسیفیه هم شده بود. به علاوه در سونوگرافی ناحیه مذکور اکوی آبسه تأیید گردید. در سانج CBC لکوسیتوز و نوتروفیلی مشهود بود. به دلیل عدم رضایت دامدار، درمان دارویی و با جراحی انجام شد و حیوان به کشتارگاه ارسال شد. همان‌طور که ذکر شد عوامل تروماتیک می‌توانند موجب التهاب حلق و نهایتاً تشکیل آبسه شوند. سایرین در تشخیص تقریبی مواردی که با سحنی در بلع، تورم موضعی، تب و سرفه در گاو همراه است، آبسه‌های رتروفارنژیتال را باید در نظر گرفت.

واژگان کلیدی: آبسه عقب حلقی، رادیوگرافی، گاو